

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
horen we een prachtig verhaal:
Jezus, die een melaatse man geneest.
Maar wat voelde Jezus
bij het verrichten van zo'n wonder?

Allereerst: melaatsheid was een enorm
besmettelijke ziekte.
Dus een melaatse moest ruim afstand houden
van andere mensen.
Wij herinneren ons dat nog een beetje
uit onze coronatijd.
En zo moest een melaatse apart wonen,
in quarantaine.
En als hij zich dan toch
onder de mensen moest begeven,
dan moest hij roepen: Onrein, onrein!
Wat zal een melaatse zich doodongelukkig hebben gevoeld.
Zeker als hij ook nog niet wist
of die melaatsheid ooit zou verdwijnen!

En nu zien we in het evangelie van vandaag
dat een melaatse toch dicht bij Jezus durft te komen.
En wonderlijk genoeg is Jezus helemaal niet bang.
Ik zou bijna zeggen: integendeel.
Jezus durft hem zelfs aan te raken.

En dan staat er een zinnetje
dat mij deze keer heel erg aansprak, namelijk:
Door medelijden bewogen!
Door medelijden bewogen stak Jezus dus zijn hand uit
naar de melaatse man
en raakte hem zelfs aan.
Ik had daar nog nooit zo bij stil gestaan.

Jezus is dus niet alleen maar
een professionele geneesheer,
die vanuit zijn functie als geneesheer
ook een zekere professionele afstand
weet te bewaren tussen hem en de zieke patiënt.
Zo hoort dat in een ziekenhuis.
De arts kan niet bij iedere patiënt
in huilen uitbarsten!
Ik overdrijf nu natuurlijk een beetje.
Maar u begrijpt wel wat ik bedoel.
Maar bij Jezus is dat toch anders.
Jezus is door medelijden bewogen.

In de Griekse grondtekst staat daar
een heel mooi woord voor:
Hij voelde het in zijn ingewanden,
in zijn binnenste.
Dat kan het hart zijn, of de longen,
of de ingewanden.
Ik denk dat we dat allemaal wel enigszins
zullen herkennen.
We hebben allemaal wel iets in ons binnenste,
waar we extra gevoelig zijn.
En als we dan door iets geraakt worden,
dan voelen we dat precies daar in ons binnenste.

Nou, zo gebeurde het dus met Jezus.
Jezus ontmoet deze zeer besmettelijke melaatse man.
En tegelijkertijd wordt Hij ook diep in zijn binnenste
ergens geraakt.
Ik vind dat zo ontroerend.
Nogmaals, Jezus is dus niet een afstandelijke,
koele geneesheer,
maar een geneesheer met een diep bewogen binnenste.
En zo voelt Jezus dus werkelijk in zijn binnenste
medelijden met deze man.

Oh, ik hoop zo dat we dat eens een beetje kunnen aanvoelen:
die diepe bewogenheid van Jezus met een ieder van ons.

En dan valt mij nog iets op.

De melaatse man vraagt aan Jezus:

'Als u wilt...'

Blijkbaar had de man inmiddels wel ontdekt
dat Jezus mensen kon genezen.

Daar twijfelde hij dus blijkbaar niet aan.

Hij had het waarschijnlijk al vaak genoeg
om zich heen gezien

of ervan gehoord.

Daarom durfde hij waarschijnlijk ook
zo dicht bij Jezus te komen.

Maar er bleef voor hem nog wel één vraag open:

Wil Jezus dat ook in mijn geval!

Wil Jezus ook mij genezen?

En nu zien we dat Jezus ook
zijn eigen persoonlijke wil hierin legt.

Dus Jezus is bij deze melaatse man
niet alleen betrokken

vanuit een innerlijk gevoel van medelijden.

Maar nu betreft Jezus ook zijn persoonlijke wil hierbij:

Ja, Ik wil het!

Dat vind ik zo bijzonder!

En zo spreekt Jezus dan de woorden:

'Ik wil, word rein.'

En terstond verdween de melaatsheid
en was hij gereinigd.

Jezus heeft dus blijkbaar ook zijn 'wil'!

En nu volgt er tot slot nog iets heel opvallends.

Jezus vraagt met klem aan de man:

'Vertel het nog aan niemand,
maar ga je eerst laten zien aan de priester.'

Je zou hier heel veel over kunnen zeggen.
Maar in mijn preek van vandaag
wil ik hier één ding nog over zeggen:

Ieder mens wil natuurlijk graag gezond zijn.
Daar heeft Jezus geen reclame voor nodig.
Maar omdat de man in zijn enthousiasme
toch overal zijn verhaal begon te vertellen,
kwamen er zoveel mensen op Jezus af,
dat Hij niet meer openlijk in de stad kon blijven,
maar naar een eenzame plaats moest gaan.
Kortom, reclame had Jezus niet nodig.

Maar daar komt wel nog iets anders bij.
Want er was iets dat Jezus nog belangrijker vond
dan de genezing van ons lichaam,
namelijk, de genezing van ons hart.
Want een gezond lichaam, ja, dat willen we allemaal wel.
Maar willen we ook ons egoïstisch hart
laten genezen door Jezus.
Of willen we toch wel graag
de baas in ons eigen leventje blijven spelen.
Willen we zelf als 'god' blijven in ons eigen leventje?
Of zijn we bereid te zoeken naar wat God wil in ons leven?

Natuurlijk is dat best een grote stap!
Durven wij ons leven over te geven aan God?
Durven wij ons leven in Zijn Hand te leggen?
En daarom vond ik dit verhaal zo bijzonder.
Want in dit verhaal zagen we iets van het hart van God.
Het hart van Jezus.
Een Geneesheer, die zelfs diep in zijn binnenste
met ons bewogen is.
En ten tweede, een Geneesheer,
die gewoon graag wil,
dat het ons goed gaat.

Die met zijn hele wil daarbij betrokken is!

En daarom tot slot de vraag:

Aan wie zouden wij ons beter kunnen toevertrouwen
dan aan Hem!

Amen.